

ANGLEŠKI MORNARJI PROTI SKRČENJU PLAČ

ČLANI ANGLEŠKE MORNARICE SO ODPOVEDALI POVELJNIKOM ZVESTOBO IN POKORŠČINO

Mornarji so začeli sklicevati zborovanja, na katerih so protestirali proti skrčenju plač. — Vlada je naročila prvemu lordu admiralitete, naj sestavi natančno poročilo. — Na sestankih so peli mornarji komunistično himno. — Ko jim je admiraliteta obljubila, da bo odpravila vzroke nezadovoljstva, so se vrnili na delo.

LONDON, Anglija, 16. septembra. — V škotskem pristanišču Invergordon počiva šestnajst bojnih ladij angleškega atlantskega brodovja. Med njimi sta dve skoro največji križarki na svetu, "Hood" in "Nelson". Uradniki si na vse načine prizadevajo pomiriti razburjenje, ki je nastalo vsled skrčenja plač navadnim mornarjem.

Rear-admiral R. M. Colvin, štabni načelnik atlantskega brodovja, je danes pred admiraliskim svetom opisal podrobnosti položaja. Izjavil je, da se mornarji nočejo več pokoriti poveljem, da sklicujejo zborovanja in protestirajo proti skrčenju plač, ki jih je odredila vlada, da spravi svoj program v avnotežje.

Na ladjah počiva vse delo. Mornarji čakajo odloka admiralitete.

Med tem časom se je začel baviti s položajem kabinet Ramsaya MacDonalda, ki je odredil skrčenje plač. Prvemu lordu admiralitete Sir A. Chamberlainu je bilo naročeno, naj sestavi izčrpno poročilo o tej zadevi.

Kot poroča Ev'ing News, se je nezadovoljstvo pojavilo že prejšnji teden, ko so bili odrejeni manevri v Severnem morju.

Ko so dobili mornarji naročilo, naj dvignejo sidra, se ni nihče pritaknil dela, ampak so vsi začeli nazdravljati kralju. S tem so hoteli pokazati, da njihov protest ni naperjen proti kroni, pač pa proti ministrom, ker jim hočejo skrbiti pače.

Javnost je izvedela za nezadovoljstvo v mornarici, ko je admiraliteta izjavila, da so manevri prekinjeni ter je uvedena natančna preiskava. Kurjači so zapustili svoja mesta ob kotlih, in prvič v zgodovini angleške monarhije, niso bile angleške bojne ladje zmožne odpluti na trenutno povelje.

Dasi admiraliteta vztajno molči, ni zaenkrat še nobenega govora o kaki pravi vstaji. Na obrežju in na bojnih ladjah se vrše demonstracije, in mornarji nočejo delati.

Po kantinah v Invergordonu so se vršila velika zborovanja mornarjev. Sempatam je bilo celo slišati komunistično himno.

LONDON, Anglija, 16. septembra. — Najbrž se bo še tekom tega tedna izvedelo, kdaj bo razpuščen parlament in kdaj bodo razpisane nove volitve.

Po vsej Angliji debatirajo o besedah, katere je izgovoril državni zakladničar Philip Snowden, ko je bila zaključena debata z ozirom na proračun.

O članih delavske stranke se je izrazil: — Po preteku nekaj tednov jih prostor, ki jih zdaj pozna, ne bo več poznal. Najbrž si noben član ne želi tako iskreno novih volitev kot si jih želim jaz.

Bivši kancelar Winston Churchill je napadel Ameriko in Francijo, češ, da sta si nagromadili dve tretjini svetovnega zlata, ter da sta vsled tega povzročili sedanje cene.

Poslanska zbornica je odobrila resolucijo, ki po višuje dohodninski davek za petindvajset odstotkov.

Ameriška letalca sta se srečno rešila

TEŽAK PROBLEM BODOČNOSTI

Tudi ko bo sedanje depresije konec, bo v Zdr. državah stalno nad 10 milijone delavcev brez dela.

WASHINGTON, D. C. 16. septembra. — Edward MacGrady, pravni zastopnik Ameriške Delavske Federacije, je rekel, da bo v Združenih državah nad tri milijone delavcev brez dela tudi tedaj, ko bo odpravljena sedanja depresija.

MacGrady pravi, da je celo v normalnih časih najmanj pol milijona delavcev brez dela. Vsled izboljšanja strojev je v zadnjih petih letih izgubilo devetsto tisoč mož delo po raznih tovarnah. Na farmah so izpodrinili stroji osemstotisoč delavcev.

MacGrady priporoča sledečo od pomoč:

— Uvesti je treba petdnevni delovni teden in šesturni delovnik; plače je treba ohraniti na sedanji višini, da bodo zamogli ljudje kupiti ono, kar proizvajajo stroji; noben otrok ne sme biti zaposlen v industriji.

PORTUGALSKA PRED NOVIMI HOMATIJAMI

V glavno mesto so bile pozvane velike množine vojaštva. — Telefonska zveza z Oportom prekinjena.

LIZBONA, Portugalska, 16. sept. Neobičajne vojaške odredbe so zadostne dokaz, da se je začela portugalska vlada bati nove revolucije. Kabinet je včeraj vso noč zboroval. Iz raznih mest so bile pozvane sem velike množine kavalarije, dočim je artilerija zastražila vse važne strateške točke.

Telefonska zveza med Lizbono in Oportom je prekinjena.

Takom zadnjega revolucionarnega gibanja, ki je izbruhnilo prejšnji mesec v Lizboni, je bilo usmrčenih dvajset oseb. Nad sto oseb je bilo več ali manj težko ranjenih.

Meseca maja se je posrečilo vladi zatreti vstajo na otoku Madeiri. Vlada se je razširila tudi po Azorskem otočju in po portugalskem delu Afrike.

ORKAN PRETI VERA CRUZU

MEXICO CITY, Mehika, 16. sept. Velik orkan s Karibskega morja bo še danes došel od države Vera Cruz.

Iz mesta Vera Cruz poročajo, da je pričelo močno deževati, in da piha precej močan veter. Prebivalstvo se je pripravilo za vsak slučaj.

INVERGORDON, Škotska, 16. septembra.

Angleško atlantsko brodovje je danes na povelje admiralitete odplulo v domača pristanišča.

Kot se čuje, so se mornarji, ki so protestirali proti skrčenju plač in so bili odpovedali nepokorščino, zopet vrnili na delo.

Admiraliteta jim je obljubila, da bo čimprej mogče odpravila vzroke njihovega nezadovoljstva.

ŽENA SOKRIVA PRI UMORU SVOJEGA MOŽA

Ziegler je bil ustreljen na potu domov. — Izdihnil je v naročju svoje žene. — Žena priznala sokrivo pri umoru.

PARK RIDGE, N. J., 16. septembra. — Ko se je Otto Ziegler, premožen izdelovalec svilenih oblek, vrnil iz tovarne domov, je bil ustreljen iz zasede. Njegova žena ga je pričakovala na pragu. Ziegler omahajočih korakov došpe do hiše, pade ženi, ki mu je hitela na pomoč, v naročje in umrje.

Podlečja je takoj pričela s poizvedbo. Zieglerjeva žena, Olga, je priznala, da je njenega moža ustrelil George Flanard, ki je bil zaposlen v Zieglerjevi tovarni.

Flanard je imel ljubico, Mrs. Ruth Prudon, s katero se je Ziegler dogovoril, da napravi izlet v Canada. Za to je Zieglerjeva žena izvedela in poklicala Flanarda v svoje stanovanje, da se dogovorita, kako bi preprečila Zieglerjevo potovanje in lepe Ruth v Canada. Dogovorila sta se, da naznanita Zieglerja pri policiji in ga pustita aretirati, mesto tega pa je Flanard Zieglerja ustrelil.

130 BOLNIH NA TIFISU V BLAZNICI

CLEVELAND, O., 16. septembra. 130 bolnih v državnem zavodu za blazine je obbolelo za tifusom. 6 jih je po kratki boleznii umrlo, med tem trije moški in tri ženske.

Ta epidemija je zelo hude narave tifusa. Vročina naglo naraste in v največ slučajih do 100 stopinj F. Vzrok bolezni še ni dognan. Analiza vode in mleka je dognala da je oboje čisto in zdravo.

SCOPES SE JE VRNIL

DAYTON, Tenn., 16. septembra. — John T. Scopes, mladi profesor, ki je bil leta 1925 pred tukašnjim sodiščem, da se je pregrešil proti evolutijski postavi, se je zopet vrnil v mesto po šestih letih.

Po tej obravnavi, pri kateri so bili navzoči tako odlični zagovorniki kot William Jennings Bryan (kot obtožitelj) in Clarence Darrow (za govornik), je bil nameščen v državni uradu za rodnike v New Mexico.

Scopes noče govoriti o evoluciji, temveč je obiskal svoje prijatelje.

SWIFT BO ZNIZAL PLAČE

CHICAGO, Ill., 16. septembra. — Swift & Co. bo v nekaj dneh znatno znižala plače svojim uradnikom in uslužbencem, razun onim, ki že sedaj dobivajo \$15 ali manj tedenske plače.

"IZDAJA JE ONEMOGOČILA REVOLUCIJO"

Sin heimwehrskega voditelja je izjavil, da je nekdo izdal vladni vse načrte zarotnikov.

DUNAJ, Avstrija, 16. septembra. Odvetnik dr. Walter Pfrimer, voditelj nedeljske "revolucije", ki je nameravala odstaviti sedanjo avstrijsko vlado, pa se je temeljito izjavila, da je dospel sinovi v Jugoslavijo ter se odpeljal naprej proti Italiji. Seboj je odpeljal ženo in hčerko.

Par ur za njim je pribežal v Jugoslavijo dvaindvajsetletni sin, ki je rekel nekemu časniškemu poročevalcu, da je bila "revolucija" dobro zasnovana, da je pa moral nekdo izdati vladni vse načrte.

Heimwehrovi, ki imajo po deželi veliko zaslonbo, so nameravali obkoliti Dunaj, in ga, če bi ne bilo drugače, tudi izstradati. To bi se zgodilo seveda le v slučaju, če bi se ne hotela vlada prostovoljno udati.

Vojaški strokovnjak Heimwehra je bil baron Prankh, ki je do zdaj njegova trenutka upal, da se bo domačim brambovcem pridružil tudi zvezno vojaštvo. V svojih pričakovanjih se je pa temeljito zmotil.

— Drugače ni moglo biti. — je rekel mladi Pfrimer. — kot da smo bili nesramno izdani.

GANDHI IN ANGL. LABORITI

Gandhijev cilj je popolna neodvisnost Indije. Z Anglijo ne bo sklepal nikakih kompromisov.

LONDON, Anglija, 16. septembra. Delavski člani poslanske zbornice so povabili indijskega nacionalističnega voditelja na sestanek.

Pri tej priliki je ponovil Gandhi, da bo Indija vztrajala pri svoji zahtevi glede neodvisnosti ter da ne bo sklepal z Anglijo nobenih kompromisov.

Pripravljeni odbor za angleško-indijsko konferenco je bil danes pozvan, naj zavzame stališče, da morajo biti tudi najnižji davkoplačevalci Indije zastopani v zakonodajni nameravane indijske zvezne države.

Gandhijev prijatelj Iyengar je dejal:

— Indijci, ki ne bodo zastopani, ne bodo plačevali davkov.

Na sestanek laboritorv je prišel Gandhi v spremstvu svoje učenke Madeline Slade. Videti je bil zelo izmučen.

ANGLEŠKI MORNARJI V MESTU BELIZE

BELIZE, Angleški Honduras, 16. septembra. — Opustošeno mesto Belize in okolice bo zasedlo danes vojaštvo, ki se je izkrcalo z dveh angleških bojnih ladij. Dosedaj so vzdrževali red domači žandarji in ameriški mornarški vojaki.

Prva naloga oblasti bo, filtrirati vso pitno vodo, da se prepreči širjenje nalezljivih bolezni, predvsem kolere.

MOYLE IN ALLEN STA NA SOVJetskem PARNIKU "BURIAT"

SEATTLE, Wash., 16. septembra. — S sovjetskega parnika "Buriat" je dospel danes sem po raznih ovinkih brezzično poročilo, da sta pristala ameriška letalca Don Moyle in Cecil Allen na poletu z Japonskega v Ameriko na nekem otoku v bližini Kamčatke.

Sedaj se nahajata letalca zdrava in zadovoljna na parniku "Buriat" ter potujeta proti domu. Letalca so že vsi smatrali za izgubljena ker ni bilo toliko časa o njima nobenega glasu. Ako bi srečno poletela z Japonskega v Združene države, bi dobila petinsedemdeset tisoč dolarjev nagrade.

Prvotnim poročilom, da sta se rešila, niso posvečali prevelike važnosti, dočim je brzojavka z "Buriata" odpravila vse dvome.

Obrežna straža si je brezuspešno prizadevala stopiti v zvezo s parnikom "Buriat", ki v Lloydovem ladjiskem seznamu sploh ni naveden.

Po mnenju poveljnika obrežne straže H. D. Hinskleya, sta zašla letalca v meglo in sta se morala izkrcati na kakem malem otočku v bližini polotoka Kamčatke.

Parniku "Buriat" je najbrž zmanjkalo vode, pa je pristal pri otoku. Nemara sta pa letalca tudi z dimom oziroma z ognjem dajala znamenja.

Moyle in Allen sta se dvignila dne 8. septembra pri Šabiširo na Japonskem. Uro pozneje ju je opazilo vojaštvo nekega parnika, dočim izza onega časa ni bilo o njima nobenega sledu.

Če bo Moyle srečno došel v Zdr. države, bo moral osedeti še trideset dni v ječi, ker je vozil mececa julija avtomobil v pijanem stanju.

DENAR BREZ LASTNIKA

ALBANY, N. Y., 16. septembra. — Država New York ima za 2 milijona dolarjev vlog od 4000 vlagateljev, ki so nepoznani.

DENARNA NAKAZILA ---

IZVRŠUJEMO ZANESLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NASTOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Din 500	\$ 9.35	Lir 100	\$ 5.75
Din 1000	\$ 18.50	Lir 200	\$ 11.30
Din 2500	\$ 45.75	Lir 500	\$ 27.40
Din 3000	\$ 54.60	Lir 1000	\$ 54.25
Din 5000	\$ 90.50		
Din 10,000	\$ 180.00		

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH
Pristojbina znaša 60 centov za vsako posamezno nakazilo, ki ne presega zneska \$30.—, za \$35.— 70 centov, za \$40.— 80 centov, za \$45.— 90 centov, za \$50.— \$1.—, za \$100.— \$2.—, za \$200.— \$4.—, za \$300.— \$5.25.

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali v dolarjih, dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej s nam pisanim potom sporazumeje glede načina nakazila.

Nujna nakazila izvršujemo po CABLE LETTER za pristojbino \$54.

Sakser State Bank
82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone Barclay 7-0390

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
616 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja list za Ameriko \$7.00
in Kanado \$6.00
Na pol leta \$3.50
Na četrt leta \$1.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno in pramikov.

Dopisni bralci podpišejo in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovito pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališke naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

PUČ V AVSTRIJI

Državni preobrat oziroma puč, ki so ga skušali izvesti Heimwehroveci v avstrijski republiki, se je popolnoma izjalovil.

Ves svet se smeje ponesrečeni komediji, ki jo je vpriporil Hitlerjev prijatelj Starhemberg.

Ako niso mogli voditelji dobiti kontrole niti nad omni kraji, v katerih imajo največ pristašev, je jasno, da je Heimwehr prenehal tvoriti nevarnost za Avstrijo oziroma njeno vladno obliko.

Še bolj komična je pa dostojanstvena resnost, ki se je poslužuje Francija, ko se bavi s tem ponesrečenim poskusom.

V Franciji sicer priznavajo, da ni nobenega povoda za strah, da bi bil sedanji "red" v Avstriji količjak izpremenjen, navzlic temu pa prihajajo na dan predlogi, ki jasno dokazujejo nazadnjaški značaj francoskih mogočnikov.

Nedeljska vstaja je dokazala, da "heimwehroveci" nimajo v Avstriji nobene zaslonbe, kljub temu so pa začeli govoriti v Franciji o potrebnih združitvi Avstrije in Madžarske pod habsburško monarhijo.

Pravijo, da bi bila s tem odstranjena vsaka nevarnost sovražnih zapletljajev na Balkanu, kar bi znatno zmanjšalo oboroževanje v Evropi.

Človek pride takoj do zaključka, da so ti nazori napačni. Samo pomisliti mu je treba, v kakšnem nasprotju sta Francija in Italija z ozirom na Balkan.

Z združitvijo Avstrije in Madžarske pod habsburško krono, skuša Francija utrditi svoj vpliv na Madžarskem ter ga razširiti tudi nad Avstrijo.

To bi seveda prisililo Italijo k protiodredbam, kar bi pa seveda nasprotje še povečalo. Namesto mirovnih možnosti, bi na Balkanu vse nekaj drugega dosegla.

Z monarhističnim prepovedom v Avstriji in Ogrski pa Francija še nekaj drugega namerava. Svoj vpliv bi rada povečala in zmanjšala vpliv Nemčije.

Monarhija, ki bi nastala po milosti Francije in bi bila pod njeno kontrolo, bi takoj odstranila nevarnost nemško-avstrijske zveze.

Ker se pa francoska republika ničesar bolj ne boji kot zveze med Avstrijo in Nemčijo, je začela propagirati idejo avstrijske monarhije.

Francoske želje pa zaenkrat še nimajo dovolj izgleda za uresničitev.

Fašistični puč se je žalostno izjalovil, namesto, da bi pomagal uresničiti francoske imperijalistične načrte.

NAŠI LJUDJE PO AMERIKI

V St. Mary's bolnici v Milwaukee se je moral podvreči operaciji na slepišču John Ermene Jr., sin Mr. in Mrs. John Ermene, slov. assemblyman. Operacija je srečno prestal, ter se mu stanje že obrača na bolje. V isti bolnici se je morala podvreči operaciji tudi Mrs. Anna Kobe, Tudi ona je operacijo srečno prestala in se ji zdravje obrača na bolje. — Istotam se nahaja v bolniški oskrbi rojak George Turk iz West Allisa.

V County Sanatoriju pa se nahaja 16-letni sin družine John Repenjak. Stanje se mu polagoma vrača na bolje.

Rojakinja Mrs. Luka Ermene, je na levi roki dobila nevarno zastarano krv, ki se je razširila v kri, nevarne prvotne prazne na roki. Vendar pa je tudi ona še izpolnjenostmi ter na najboljšem potu okrevanja.

V Clevelandu je preminul Anton Štefančič, po domače Bogar. Star je bil 55 let. Pokojni je bil do ma na Nortranskem, kjer zapuščala mater. V Clevelandu je bival 31 let. — Preteklo soboto je umrl v Clevelandu eden starejših slovenskih pionirjev v Clevelandu, Martin Novak. Star je bil Martin 64 let, doma iz vasi Ponikve, fara Trebnje, in je prišel v Cleveland pred 36 leti. Tam zapuščala soprogo Katarino, hčer Mary, omoženo Bambit, brata Jožefa v Clevelandu in dva brata v stari domovini. Ravniki je bolehal štiri mesece.

Mr. John Turk iz Osceole, Mich., kateri je pred enim mesecem in pol zelo težko obol, je prišel že dobro k sebi. — Mike P. Mihelcic iz Tamaracka je padel tako nevarno po stopnicah, da se je hudo poškodoval po hrbtu in glavi.

Iz Slovenije.

Dva požara na Vranskem.

31. avgusta proti četrti uri popoldne je divjala na Vranskem velika nevihta. Po zadnjem gromu je udarila strela v gospodarsko poslopje posestnika Avgusta Jurjevca. Komaj je uboga rodbina prebolela izgubo očeta, je usoda že drugič težko prizadela vrliga posestnika. Gospodarsko poslopje je v hipu objel ogenj in obstojala je velika nevarnost, da zanetijo orjaški plameni tudi hišo. Na mesto nesreče so pripili najprej vranski gasilci, ki pa niso mogli z lastnimi silami ukrotiti plamenov, zato jim je prispelo na pomoč še gasilno društvo iz Prekopa z motorno brigado in gasilci iz Kaple. Poslopje je do tal pogorelo. Ogenj je uničil tudi vsa drva, ki so bila pripravljena za zimo, živino pa so mogli še pravočasno rešiti. Škoda je krita z zavarovalnico.

Komaj se je razburjenje po prvem požaru poleglo, že je ob desetih zvečer zapel rdeči petelin nad kozolcem posestnika Atona Zorka. Ogenj je upepelil kozolec do tal, uničil vse hrastove deske, pripravljene za novi most, vse seno in fižol. Tudi tu je, hvala bogu, krita škoda z zavarovalnico. Domnevajo, da je bil ogenj podtaknjen ali pa da je nepreviden prenočevalec odvrnil gorečo cigareto. Pri tem požaru so stopil v akcijo gasilci iz Vranskega.

Eden, ki je zadel v loteriji 10,000 dinarjev.

32-letni pekovski pomočnik Franc Grošek je bil od marca 1. l. v službi pri Antonu Gabrijelu na Glincah. Ker je bil ves raztrgan in zanemarjen, mu je Gabrijel kupil obleko in v oktobru suknjo za 1050 Din. Grošek je imel pri mojstru hrano in stanovanje in tedensko plačo 100 Din. Meseca oktobra je začel Grošek potratno živeti in poplaval. Denar je kradel mojstru iz zaklenjenih ročne blaginje. Ključ do blaginje si je pustil napraviti pri strojniku Konradu Habjanu. Že o Božiču je Gabrijel ugotovil, da mu zmanjkuje denar in blaginja, ni pa mislil, da mu Grošek jemlje denar. Ker je ves čas do februarja primanjkoval denar v blaginji, je februarja začel voditi končno kontrolo in je v prvih desetih dneh opazovanja ugotovil, da mu je zmanjkalo iz blaginje 500 Din. Meseca marca je prenesel Gabrijel blaginjo, ki jo je poprej vedno imel v spalnici, v kredenci v kuhinjo. Dne 10. marca letos je Grošek zopet vzel iz blaginje 290 Din. Ob tej zadnji priliki pa je bil razkrinkan in je zbežal od Gabrijela. Vsega skupaj je ukradel od oktobra do 19. marca letos okoli 6000 Din. Denar je lahko komično zapravljajal s poplivanjem in ženskami.

Grošek je prišel te dni pred senat trojice in se je zagovarjal, da ni kradel denarja, temveč da mu ga je dala mojstrova žena. "Ona je bila kapo in gospodar, on ni smel nič reči. Ona ga je komandirala".

Mojster Gabrijel je izpovedal, da je bil Grošek sprva priden, potem pa je začel hoditi za deklet. Ko ga je oblekel, mu je dajal mesto mo mu je dala mojstrova žena. "Ona je bila kapo in gospodar, on ni smel nič reči. Ona ga je komandirala".

Dekleta so zaslislane kot priče izpovedale, da je bil Grošek velik kavir. Kupoval jim je obleke in jih vodil v gostilne. Koso ga spraševalo, odkod ima denar, jim je pravil, da je zadel v loteriji 10,000 Din. Grošek je bil obojen na eno leto in ga je 3-letno izgubo častnih državljanov pravic.

Nesreče.

V splošno bolnico se je prišlo zdraviti več ponesrečencev. 30-letnemu delavcu Alojzu Gorsetu z Vidovdanske ceste 3 je tovariš raznesaril z nožem levo roko.

42-letnega delavca v Dravljah Janeza Ješeta je obdelal tovariš z lopato po hrbtu in po glavi.

Iz Trzinca so prepehali z rešilnim avtom 45-letnega delavca Jakob Sitarja, uslužbenega pri inž. Dedeku. Našli so ga močno potolčenega na cesti pri Trzinu.

Strel v trebuh.

Te dni se je dogodila na Boču pri Selnici ob Dravi težka nesreča. Posesnik Ludovik Gomilnik se je ob vrnitvi z lova sporekel s svojo ženo in udaril v jezi z nabito puško po tleh. Pri tem se je puška sprožila in Gomilniku je zletel ves naboj šiber v trebuh. Prepeljali so ga takoj v tukajšnje bolnišnico, vendar je njegovo stanje zelo nevarno in ga bo težko ohraniti. Ponesrečeni Gomilnik je star 40 let.

Nesreče na dnevnem redu.

Jesenice so industrijsko mesto in veliko prometno križišče. Nesreč v industriji je vedno dosti, pa tudi prometnih je manjka.

Te dni je zmečkalo palec desne noge tovarniškemu delavcu Kranjske industrijske družbe na Jesenicah Mohorcu Antonu iz Gorji. Padel mu je na nogo precej težak predmet.

Dalje se je ponesrečil tudi tovarniški delavec Skomonec Tomaž, kateremu je padel 50 kg težak kos mangana in m zasekal precejšnjo rano.

Tretji ponesrečenec v tovarni Kranjske industrijske družbe pa je delavec Bucek, zaposlen v tovarni na Dobravi. Na nogi mu je prežezalo in je rana velika 5 cm in precej globoka.

Vse tri omenjene ponesrečence so oddali v bolnico Bratovske skladnice na Javorniku.

Pripetili sta se tudi dve nesreči radi "židane volje". Žemra Jože, doma iz Měvika pri Gorjah, se je po njegovih izpovedi, izprehajal po Spodnjih Gorjah. Bil je nekoliko "dobro razpoložen". Njegovo dobro voljo pa je zagrenil težak kamen, ki mu je priletel od nekega na glavo, ter mu je povzročil težjo rano, dolgo 6 cm in globoko do kosti na čelu.

Tovarniški delavec Pikon Karl iz Koroske Bele se je sprl z mesarji. Beseda je dala besedo in govornika je nagradil Hrovat Petka z Javornika precejšnjimi udarci. Pikon čuti bolečine v glavi in križu, okrog oči ima podplutbe.

Umrlj in rojeni v prejšnjem mesecu.

V avgustu je umrl v Celju 38 oseb, in sicer 30 v javni bolnici, 2 v mestu ter v 6 v okoliški občini. Rojenih je bilo v mestu in v okoliški občini skupaj 48 otrok, poročilo pa se je 14 parov.

Polj na kolodvoru.

Da ne bodo prebivalci Višnje gore po nedolžnem imenovanju požarji, je Peček, ki izdeluje vse vrste cementnih izdelkov, sam na svoje stroške izdelal lep, nad pol metra visok podstavek in na vrhu postavil postavil lepega polka. Te dni ga bo postavil na kolodvoru v Višnji gori.

Predzren vlom v Čadramu in na Prihovi pri Konjicah.

V noči od 28. na 29. avgusta se je oglasila večja tolpa tatov okoli 1. ure po polnoči pri trgovcu Kurniku v Čadramu. Vlomili so v izločeno okno ter iz njega pobrali vse blago. Ko so polkkušali prodreti še tudi naprej v trgovino, jih je zadržal varnostnik Kurnika, ki je spal v sosednji sobi, ter začel klicati gospodarja. Ko je ta hotel opreti vežna vrata, da prežene tatove, je zapazil, da so vrata trdno povezana in se ne dajo odpreti. Istočasno so začeli tudi tatovi streljati s samokreski skozi vmičeno izločbo. Očividci, neki kmečki fant iz bližnje sosesčine, ki se je zgodil jutraj odpravljajal kosit, pripoveduje, da je videl vso hišo Kurnika obkoljeno od neznanih oseb; po njegovem mnenju jih je bilo kakih osem, ki so bili baš zaposleni okrog izločbe. Ker se mu je ves prizor zdel sumljiv, je začel klicati sosedo, toda na njegove klice so začeli vmičati odgovarjati s strelji. Ko je več sosedov prihitelo iz hiše, so začeli slediti bežeči vmičilski tolpi, ki pa je izginila v smeri proti Prihovi. Še isto noč so pa vmičili tudi v tamošnje župnišče, kjer so iz pisarne odnesli tamošnjemu župniku Juliju Vajdi 1000 Din denarja in eno štampiljko.

Težka nesreča na letnem telovadišču Sokola.

Te dni se je na letnem telovadišču Sokola v Tivoliju težko ponesrečil gojenec sokolskega prednaškega tečaja Ignacij Vodnika. Zadel je hude notranje poškodbe in si najbrže nalomil tudi hrbtenico. Ponesrečenca so z rešilnim avtomobilom prepeljali v bolnico, kjer se do poznega večera ni zavedel. Kje je Vodnik doma in kaj je po poklicu, bolnica ni mogla dognati.

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA Angleško-slovensko Berile

(ENGLISH-SLOVENE READER)
Stane samo \$2.—
Naročite ga pri KNJIGARNI "GLAS NARODA" 216 West 18 Street New York City

ZAMOTAN FINANČNI POLOŽAJ NA MADŽARSKEM

Esti Kurir

"Esti Kurir" je objavil uvodni članek o madžarskem finančnem in gospodarskem položaju. List celo pesimistično presoja madžarska finančno bodočnost in opozarja na Avstrijo, ki si je morala pomagati z dolgoročno posojilom. Karolyijeva vlada bo na zasedanju DN zahtevala dolgoročno posojilo. Članek pravi ob koncu: "Kakorkoli merimo svoj položaj, moramo priti do zaključka, da ga moramo pred DN v celoti razkriti".

Vrhovni kontrolni urad je sestavil poročilo o državnih dohodkih in izdatkih v proračunski dobi 1929-30. Po tem poročilu je Bethlenova vlada izdala v tisti dobi 30,024,000 pengov brez odobritve parlamenta. Ti izdatki so se nanašali na informacijsko službo, tajno policijo, centralni tiskovni urad, nadzorovanje tujcev itd. Pri natančnem pregledu teh posebnih izdatkov so dognali, da je na pr. neki zaboju stal 51,000 pengov, da so za cigarete ministrskega predsednika izdali 16,000 pengov, za polo na konju 1,210,000, za proslavo praznika sv. Emerika 2 milijona pengov. Med ljudskimi masami je to poročilo izzvalo silno senzacijo.

Madžarski listi se v zadnjem času vedno bolj zanimajo za odnosaje med Francijo in njenimi zavezniki. Listi sklepajo, da deluje Francija, čim bolj more, za pomiritev med narodi v srednji in vzhodni Evropi. Francija hoče v tem delu Evrope stvoriti blok, ki bi bil osnova za Panevropo.

"Pesti Naplo" prinaša zanimiv članek, v katerem pravi, da Francija trdovratno nadaljuje svojo politiko za pomiritev Evrope. Članek navaja francosko-ruska pogajanja, ki trajajo že tri mesece in ki naj bi se zaključila s sklenitvijo trgovinske pogodbe in pakta o nenapadnosti. Na Quay d'Orsayu hočejo splesti mrežo za vso zahodno Evropo. Osnova vsem načrtom je Locarno.

AIMEE NIMA SREČE

LOS ANGELES, Cal., 16. septembra. — Stara ljubezen je danes prišla na dan kot strašilo za evanĝelistko Aimee McPherson in njenege novega moža Davida L. Hutton. 24 let stara bolniška strežnica, Myrtle H. St. Pierre, je danes vložila tožbo za 200 tisoč dolarjev odškodnine proti Huttonu, katerega doži, da je prelomil obljubo, da jo poroči.

PROSTA VOŽNJA NA POULIČNI ŽELEZNICI

HAVANA, Cuba, 16. septembra. — Prebivalci Havane so imeli danes priložnost voziti se zastoj na poulični železnici. Vozovi so bili vžila tožbo za 200 tisoč dolarjev odškodnine proti Huttonu, katerega doži, da je prelomil obljubo, da jo poroči.

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici,

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

Peter Zgaga

O PETRU, VINU IN O BOGU.

Rojak mi je podal sledečo zgodbo o vinski trti:

Ko sta po svetu potovala Jezus in sv. Peter, je nekega dne sv. Peter našel na poti malo koščico od kanarčika, in vpraša Jezusa, kaj naj stori z njo. Jezus mu odgovori: — Spravijo jo v svojo torbo in pazi na njo.

Ko korakata dalje, zopet zagleda sv. Peter na poti večjo kost, in jo pobere in spozna, da je to kost od medveda. Vpraša zopet Jezusa, kaj naj stori s kostjo? Jezus mu odgovori: Spravi jo v svojo torbo, in pazi nanjo. Komaj pa napravita par korakov, zopet zagleda sv. Peter na poti ležati še večjo kost, in jo zopet pobere in spozna, da je ta kost od osla. In vpraša zopet Jezusa, kaj hoče s to kostjo.

Jezus je bil že sit Petrovega nadlegovanja, in mu reče: — Zveži vse tri kosti skupaj in vtakni jih v zemljo, pa bo že kaj iz njih prišlo.

Čez leto, ko se zopet po isti poti vračata domov, prideta do mesta, kjer je sv. Peter vtaknil v zemljo kosti. Tam je zrastle lepo, zeleno grmičje s lepim visečim sadom.

Sv. Peter ves začuden gleda do novo lepo okrašeno rastlino in vpraša Jezusa, kaj to pomeni, in kako naj bi se imenovala ta prekrasna rastlina? Jezus se mu nasmeje in z veseljem glasom reče: — Vidiš, Peter, to je vinska trta, in sad nje je grozd iz katerega bodo ljudje stiskali pijačo, ki se bo imenovala vino. Sv. Peter ves začuden in radoveden vpraša Jezusa, kako more biti to užito, ko je prišlo iz kanarčikove, medvedove in oslovске kosti, in kakšne posledice bo imela ta pijača?

Jezus se mu nemehne, in mu pojasni sledeče: — Ta pijača, kot sem ti že rekel, se imenuje vino, in kdor ga bo primerno zavil, bo dobil lastnost kanarčikove koščice in bo pel kot kanarček. Ako ga bo pa še nadalje skrhal in pil, bo pričela delovati medvedja kost, da bi cel svet premaknil, samo če bi se imel kam opreti. Ako mu pa še ne bo zadostovalo, in bo še nadalje skrhal zlahtno kapljico, bo pa nastopila moč oslovске kosti, in valjal se bo po tleh kot osel.

— Sedaj me o tem več ne vprašuj, ampak ti povem, da boš ti prvi, ki bode okusil te lastnosti.

In res, pri zadnji večerji, je bil Peter tudi najvezelejši. Na gori, ko so prišli sovražniki, je potegnil meč in začel sekati in mlatiti po njih. Kasneje je onemogel pri ognju in zatajil svojega gospodarja.

Od takrat dalje se širi po svetu ta vinska lastnost. Lahko rečem, da ga ni slovenskega rojaka, ki ne bi bil prepričan o resničnosti te zgodbe!

Tako zgodbo o vinu oziroma vinski trti mi je poslal dragi rojak. Prihlik, zgodbi in pesmi o vinu ima naš narod skoro toliko kot o ljubezni.

Sedanji čas je res najbolj pripraven, da se z godbami tolažimo, kajti staro je že večinoma pošlo, novo se pa vozi v karah iz daljne Californije.

Prijatelj Frank me je povabil na Hrib na pokušnjo domačega pridelka. Osem dolgih let se je mučil, da ga je toliko pridelal, da ga bo za pokušnjo, in da ga bo nemara še kaka steklenica za kako svečano priliko ostala.

Toda vsako leto bo bolje, vsako leto ga bo več.

Še par let pa bo pokazal tri ali štiri trebušaste sode v kleti in rekel ponosno: — Toliko smo ga pa letos pridelali, oziroma toliko ga nam je Bog dal.

V splošnem naš narod jako rad spravlja vino z Bogom v zvezo. Če je vino kislo, pravijo naši ljudje, da ga je Bog dal. Če je sladko in ga je dosti, pozabijo na Boga in pravijo, da so ga sami pridelali.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

L. P. BALJE:

POGODBA ZA HOLLYWOOD

Na vožnji z Bremerhavna v Helgoland sem se seznanil z ljubko mladenko, ki me je mnogo bolj zanimala kakor morje. Že med vožnjo so se zbirali na nebu oblaki, in ko smo na Helgolandu stopili iz ladje na trdna tla, je nastala nevihta. Morali smo se zateči v restavracijo. Sedli smo za mizo, in ko je vsak izmed naročil prigrizek, ni hotel hotel zamuditi prilike in sem se ji predstavil.

— Mene gotovo že poznate, — je dejala in se namuznila.

— Poznam? — sem se začudil.

— Oprostite, mislila sem, da je moj obraz kakor tudi ime splošno znano pri vas — mogoče se motim. Pišem se Lund, Lia Lund.

Napenjal sem spomin — a nisem se mogel domisliti tega imena.

— Po poklicu sem filmska igralka, — je nadaljevala ona. — Pred tednom dni sem podpisala filmsko pogodbo za Hollywood. Jutri odpotujem v Ameriko.

Začuden sem jo gledal. Tako imenitna zvezdnica — pa da je ne poznam! Da, niti po imenu mi ni znana. Začel sem jecljati, da bi se opravičil.

— O, jaz sem pa čisto vesela, da me še ne poznate, — je hitela ona. — Saj niste edini moški te vrste. Precej jih je, ki jih film ne zanima. In slednjič naj vam povem: lahko ste zadovoljni, da ne hodite v kino. Veste, biti slaven je strašno reč. Ah, človek se komaj iznebi sitnih muh, ki mu sledijo kakor sen-

ca. Komaj sem se jih otesla za danes.

Natakar je prinesel naročeno. Zatočila sva se bila v pogovor, tako globoko, da sva po prigrizku naročila še kosilo. Mene je pretreslo to, kar sem slišal iz njenih ust. Kakšno iznenadenje, sedeti za eno mizo s svetovno filmsko zvezdnico! In slišati iz njenih ust, da sem ji... nu recimo všeč...

Lia je kazala, da ji film ni škodoval. Poznala ni blaziranosti ne predrznosti. Kakor otrok je uživala vse, kar je mogla dobiti na Helgolandu. Na promenadi so vse oči gledale samo za njo.

Med prijetnimi pomenki na izprehodu sva skoro pozabila, koliko je ura, ki je kazala že šest. Morala sva se podvzati, da sva dosegla še zadnjo ladjo za Bremerhaven. Kakor da se poznava že deset let, sva šla k blagajni in se vkrčala.

V Bremerhavnu me je spremlila na vlak. Ko sem moral vstopiti, se mi je izvil iz prsi vzdih:

— Na svidenje, Lia.

V tistem trenutku sem začutil, kako sta se dve rokli ovili mojega vratu. Njene ustne so se srečale in ujele z mojimi. Za trenutek... Potem je izginila.

Pripeljal sem se na cilj in taval po ulicah, ves zamišljen v doživljanje minulega dneva. Nekaj temna sila me je gnala v kinematograf. Ko sem vstopil, je bilo temno. Kmalu se je prižgala luč, in ko sem

stal tam na prehodu iz ene vrste v drugo, je pristopila k meni ženska, ki je obiskovalcem kina dodeljevala sedeže.

— Želite spored? — me je vprašala.

Pogledal em ji v oči in obraz se mi je podaljšal.

— Lia! Ti tukaj? — sem zajec-ljal.

Ona pa je odvrnila:

— Oprostite gospod, jaz nisem Lia, Luiza sem... Pri tem je spre-menila barvo.

— Kakopak, — sem rekel. Zamenjal sem vas. In sem plačal program. Ko sem spustil novce v njeno roko, sem čutil, da se trese.

Pozneje mi je bilo zelo, zelo žal, da sem šel v kino. Razdrl mi je iluzijo male prodajalke sporedov, ki vodi ljudi na sedeže, pri tem pa pustolovi kadar je prosta, in pripoveduje naivnim moškim, da ima pogodbo za Hollywood.

MINISTER BREZ HLAČ

Angleški list "Morningpost" pripoveduje!

— Neki minister je bil odšel s svojim uradnim tovaršem na deželo na izlet. Ko pa je njegov dopust potekel, se je odpravil peš na pot do bližnje železniške postaje. Bilo je lepo popoldne, ko se je gospod minister pojavil na kolodvoru. Prišel pa je na kolodvor skoraj za uro pregodaj. Ker ni hotel čakati v čakalnici, je odšel na bližnji travnik, kjer se je vlegel v travo in zaspal. Žvižg bližajoče se lokomotive pa ga je prebudil in baš v zadnjem hipu je se mogel skočiti na vlak. Komaj pa se je vsedel, je začutil po nogah, neko čudno gomo-zanje: pogledal je in videl, da ima polne hlače mravljincev, ki se jih je bila nabral med lego na travniku. Mož pa ni prav nič pomišljal, kako bi se rešil mravljinčje nad-lege, ampak je kar naglo sčel hlače in jih začel stepati in stresati skozi okno. Nesreča pa je hotela da so mu hlače padle iz rok, vlak pa je drvel naprej — minister je bil naenkrat brez hlač! Na naslednji postaji se je minister postavil k vratom svojega vagona, da prepreči vstop drugim potnikom in da pojasni postajenačelniku svoj čudni položaj. Postajenačelnik pa se je samo smejal in dal znak, naj vlak pelje dalje. Na zadnji postaji pred Londonom pa se je ministru le posrečilo pojasniti tamkajšnjemu postajenačelniku svoj položaj in mož je brzojavil v London: "Primitve varnega norca v prvem razredu! Spoznali ga boste po tem, da je brez hlač in da trdi, da je angleški minister."

DOMAČA ZDRAVILA

V zalogi imam jedline dišave, Knapovo čajevno kavo in importirana zdravila, katera priporoča moj Knap v knjigi —

DOMAČI ZDRAVNIK

Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabl.

V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari.

MATH. PEZDIE

Box 772, City Hall Sta.

New York, N. Y.

NAŠA USODA JE HUJŠA OD SMRTI!

Pred kakšnimi osemnajstimi meseci so zadelo finski granicarji, ki so patrolirali po neskončnih, zasneženih močvarah in gozdovih Karelije, na skupino mož, ki so bili vsi razčepani, napoj zmazani in komaj zmožni gibanja. Bolj so silihi strahovom nego ljudem. Bili so begunci s Solovjevskih otokov. Ko so zvedeli, da stoji že na finskih tleh, s se nekateri med njimi onesvestili. Granicarji so jih povelili do bližnjega sela Martukule, kjer so izpovedali, da so bili radi svoje-ga političnega delovanja od sovjetskikh oblasti obojeni in deportirani na Solovjevske otoke, pa jim je uspelo pobegniti. Dva tedna so potvali po zaledeneli pustlinji Karelije, preživljali so se s posušeni jagodami. Še vedno so bili pod vtišom grozot, ki so jih doživljali v solovjevskem peklju, in so prosili finske oblasti, naj jih puste živeti tu.

— Ubijte nas, če hočete, — so vzkliznili opostovano, — a ne pošljite nas tja nazaj, kjer nas čaka hujša usoda od smrti.

Solovjevski otoki ali Solovki ležijo v Belem morju na skrajnem severu ruske dežele. To depotacijsko ozemlje je nekaj sličnega kakor Francoska Guayana, samo neprimerno grozovitejša. To je po vsej priliki največja kaznilnica na svetu in pred brezprimerno trdoto njene uprave trepeče vsa Rusija.

— Iz groba ne vstanete več, — so Solovkov se več ne povrneš, — pravi rusko ljudstvo.

Še pred nedavnim je bilo skoro nemogoče dobiti kakšno zanesljivo informacijo o tej kazenski koloniji. Svjetski tisk je ne omenja skoraj nikoli, tujih turistov pa ne vabijo tja na ogled.

Lje poredkoma je dospelo v svet kakšno kratko poročilo o trpljenju ki ga prestajajo jetniki na teh otokih. Tako so našli včasih na drevesnih deblih, ki so jih Sovjeti prodali inozemstvu, napise te in podobne vsebine:

— Rešite nas! Kaznjeni na Solovkih smo živi zakopani!

Pred kratkim se je nekoliko možem spet posrečilo, da so pobegnili s Solovkov. Skupino, o kateri govorimo v začetku člana, je vodil neki Finnece po imenu Achonen. Pozneje ji je sledil V. Silvežnikov, bivši častnik rdeče armade, ki so ga poslali na Solovke zaradi "protisovjetskih izjav". Temu je spet sledil Lotis A. Grube, ki so ga bili boljševiki po krivem obdolžili "kapitalističnega vohunstva". Nedavno tega sta Finska in sovjetska Rusija radi takšnih beguncev izmenjali zelo ostre note.

Solovki niso samo kaznilnica, to je, kakor rečeno celo kaznilniška država. Kaznilniške naselbine ali taborišča ne leže samo na otokih, temveč tudi na celini med Kemom in Murmanskom v bližini Arhangelska. Predlansko leto je znašalo skupno število jetnikov, mož, žena in otrok, okroglo 45.000, dva begunca ki sta lani v juliju dosegla finska tla pa sta zagotavljala, da je bilo takrat že do 300.000 jetnikov na Solovkih.

Teh 300.000 jetnikov spada med prave sužnje moderne dobe, med sužnje države. Oni so v prvi vrsti, ki vršijo prisilno delo in ki proizvajajo tisto ceneno blago, s katerim preplavlja Rusija inozemski trg. Že pred revolucijo so bili Solovki znamenitost, čeprav v nekem povsem drugačnem smislu. Na največjem izmed otokov se je dvigal namreč velik samostan, do katerega so romali v poletnih mesecih tisoči vernikov iz vse Rusije.

Zima traja na teh otokih povprečno sedem mesecev. Viharji in plavajoče ledene plošče onemogočajo v tem času skoraj vsako zvezo s celino.

Bivši samostan je danes upravni

sedež GPU, (sovjetske politične policije) in rdeči vojniki stražijo nad jetniki.

Jetnik na teh strašnih otokih ne živi povprečno delj nego tri leta. Vsem je usojena počasna smrt. Legar in druge bolezni so zanje prava milost božja, ker jih spravijo vsaj hitreje v grob.

NI HOTEL V SOLO IN SE JE USTRELIL

EXETER, N. H., 16. septembra. — Dve mlajši sestri ste poklicali brata Ralpha Wiggins, starega 14 let, da gre naglo v solo, sicer bo zamudil. "Danes ne grem", — jima odvrne. Nato se začne strel in sestri naj-dete brata s prestreljeno glavo. Stariši, so bili ob istem času na delu. Kot zatruje otrokov oče, je bil Ralph dober učenec.

EDISON VEDNO SLABŠI

WEST ORANGE, N. J., 16. sept. — Bolezni Thomasa A. Edison se vidno slabša. Kot pravi njegov zdravnik dr. Hubert S. Howe, Edison ni več tako trden kot je bil pred enim tednom. Njegova življenska sila dan za dnem peša.

MAČKA REŠILA DEVETIM ŽIVLJENJE

V Royal Chemical Co., 106 E. 19. St., New York, je kotel s kemikalijami prekipel in strupeni plini so se razširili po tovarni. Domača mačka je prišla na ves glas mijavkati in čuvaj David C. Katz je opozoril na nevarnost, 8 delavcev in jim s tem, kakor tudi sebi rešil življenje.

VITIHOTAPLANJE TUJCEV

Naselniški komisar Francis A. O'Neill je včeraj izdal 8 novih obtožnic proti uradnikom v naselniških uradih v New Yorgu, ker so prodajali priseljeniška dovoljenja tujcem za prihod v Združene države.

Do sedaj je obdolženih 25 naselniških uradnikov, ki so se bavili vti-hotapljanjem tujcev.

WASHINGTONOV GLAVNI STAN POGOREL

WEST CHESTER, Pa., 16. sept. — Stara farmerska hiša, v kateri je imel George Washington s svojim generalnim štabom svoj glavni stan tekotom bitke pri Brandywine leta 1777, je danes do tal pogorela.

PETROLEJSKI VRELEC V PLAMENU

BUFFALO, N. Y., 16. septembra. — Danes se je vnel petrolejski vrelc v Silver Creek in plamen šviga 75 čevljev visoko. Osem delavcev je bilo nevarno ožganih.

ROJEN MORA BITI V ITALIJI

REM, Italija, 16. septembra. — Otroci Gino Bertini družine iz New Yorka morajo biti v Italiji.

Mrs. Bertini se je pred kratkim zopet vrnila v Rim in je dala življenje hčerki. Njen mož ki je navaden delavec v New Yorku, zahteva, da so vsi njegovi otroci rojeni v Italiji.

GEOLOGIST NAJDEN

SIOUX OUTLOOK, Ont., 16. sept. — Charles W. Gordon, profesor in geologist, katerega so pogrešali 29 dni so iskalci, ki so bili poslani za njim, našli ob Trout jezcu.

IZ ZGODOVINE PODMORNIC

Anglež Kornelij Drebba je izdelal že leta 1624. čoln, s katerim se je vozil pod vodo na reki Thamesi. Čoln je izdržal pod vodo celi 2 uri in sicer 15 čevljev globoko.

Tudi Denis Popin, ki je bil iznajdba parnega stroja že zelo blizu, je izdelal leta 1691. povodni čoln, ki ga opisuje v svojem pismu na svojega prijatelja, znamenitega fizika Huygenssa. Čoln je bil podoben sodu, za obnovo zraka pa je napravil Popin poseben ventilator, ki je bil zvezan s cevjo z ozračjem nad vodo. Popin je hotel napraviti čoln, ki bi pod vodo razstreljeval sovražne ladje.

Tudi Anglež Day je izdelal podmornico, ki se je leta 1773. držala pod vodo celih 24 ur. Leto kasneje je izdelal Day novo podmornico, toda pri poskusu ž njo je sam z ladjo vren utonil v pristanišču v Plymouthu.

Za časa ameriške državljanske vojne pa se je leta 1864. posrečilo Amerikancu Davidu Bushnellu izumiti podmornico, s katero je razstrelil neko angleško vojno ladjo.

"Nautilus" pa se je imenovala tudi podmornica ki jo je napravil leta 1801. Robert Fulton. Fulton je bil sin irskega delavca, ki se je bil izselil v Ameriko. Robert Fulton se je rodil leta 1765. v Pennsylvaniji. Ko je bil star 21 let, se je preselil v London, kjer se je kmalu seznanil s slovečimi tehnikami tedanje dobe. Ker pa v 10. letih svojega bvanja na Angleškem ni dosegel posebnih uspehov, se je preselil leta 1796. na Francosko. Tam je vladal takrat revolucionarni "direktorij" in temu je Fulton ponudil svoje iznajdbe v nakup. Francoski minister za mornarico pa je nakup odklonil.

Šele Napoleon je kazal nekaj več zanimanja za Fultonove iznajdbe in ga je tudi z denarjem podprl. S to pomočjo je Fulton izdelal tudi svojo podmornico "Nautilus", katero je začel preizkušati leta 1801. v Le Havre-u. Poskusi so se obnesli tako, da je Fulton plul pod vodo več ur. Po padcu Napoleonovem pa je zanimanje za podmornice ponehalo do najnovejše dobe.

GOLJUF, KI NI GOLJUF

Neki Francoz je prav spretno rešil vprašanje, kako se da v zastavljalnicah zaslužiti lepe denarje. Mož je namreč kupoval biserne ogrlice, ampak iz ponarejenih biserov, na ovratnice je pa pripeljal zaklopke iz pravega zlata ali pa iz platina in s pristnimi briljanti. Tako "pripravihene" ovratnice je nosil v zastavljalnice, kjer je dobival zanje tudi po 20.000 frankov. Svoje poslovanje je razširil počasi tudi na Špansko in v južno Ameriko. Ko si je na ta način pridobil nekaj milijonov, je odšel v zaslužni pokoj. Ko so pa prišli njegovi slepariji na sled, so ga prijeli, a mož je rekel, da ni nikdar nikjer trdil, da so biseri pristni. Ker se je pokazalo, da je njegova trditve resnična, so ga izpustili kot "poštenjaka", tako da sedaj lahko mirno uživa svoje milijone.

Določiti vrednost staro-orientalske preproge je silno težko. Tu je treba vedeti, kdaj je bila preproga narejena, poznati je treba njeno kakovost in poznati je treba vzorce. Staro-orientalske preproge, ki so lepo delane, zlasti pa take, ki so bile delane v dobi od 1. 1600 do 1650.

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET
NEW YORK, N. Y.

posljuje vsak delavnik
od 8.30 dop. do 6.
popoldne.

Za večjo udobnost
svojih klientov, vsak
ponedeljek do 7. ure
zvečer.

Poslužujemo se vsi bres izjeme
te stare in stanovne domače
banke.

OČE BOLAN. MATI

IN HČI MRTVI

PELHAM MANOR, N. Y., 16. sept. Mrs. Constance Harrison, stara 33 let in jena 9-letna hčerka Jean se bili danes zjutraj najdeni mrtvi, na zasilni postelji v kuhinji. Iz petih plinovitih cevi je uhačal plin.

Mrs. Harrison je bila žena James R. Harrisona, ki je pisal športne članke za več newyorških listov. Zadnje dni leži bolan v bolnišnici. Trupli je našel nadzornik električne kompanije, ko je prišel pogledat električno uro.

Dosedanja preiskava še ni dognala, kaj je gnalo Mrs. Harrison do tega dejanja.

DRAGOCENE PREPROGE

Najdražje preproge so staro-orientalske luksuzne preproge. Tako je n. pr. preproga, ki je bila nekdanj last avstrijskega dvora; ta preproga meri skoro 22 kvadratnih metrov cenili pa so njeno vrednost 1. 1910. na 3 milijone zlatih frankov.

Draga je tudi neka starinska perzijska preproga, ki ji pravijo "ardebili"-preproga; ta meri 61 in pol kvadratnega metra, hranijo jo pa na Angleškem v South Kensington muzeju. Leta 1893. so jo cenili na 2500 angleških funtov.

Stare orientalske preproge še dandanes visoko cenijo v Evropi in v Ameriki, in jih tudi drago plačujejo. Zato ni čudno, da se dandanes pristna starinska preproga v orientu le še težko dobi. V palačah orientalskih vladarjev in bogatašev jih imajo sicer še, ravno tako tudi po mošejah, toda te dragocenci sploh niso na prodaj. Zato se jako moti tisti, kdor misli, da bo staknil še kje v Carigradu, v Smirni ali v Kairi kakšno preprogo, ki je bila speta v času od 1. 1400. do 1. 17000.

Imenitni in bogati mohamedanci pa znosijo mnogo dragocenih preprog v Meko, kjer kraste stene tamšnjega mohamedanskega svetišča. Tu so se dali res nekajkrat zapeljati čuvarji svetišča, da so nekaj takih dragih preprog prodali, toda taki slučajji so bili zelo redki.

Določiti vrednost staro-orientalske preproge je silno težko. Tu je treba vedeti, kdaj je bila preproga narejena, poznati je treba njeno kakovost in poznati je treba vzorce. Staro-orientalske preproge, ki so lepo delane, zlasti pa take, ki so bile delane v dobi od 1. 1600 do 1650.

Ta GLOBUS

kaže v pravem razmerju vodovje in suho zemljo. Na njem so vse izpremembe, ki so posledica zadnjih razkritij. Ta globus bo odgovoril na vsako zemljepisno vprašanje, bodisi odraslim, bodisi učeči se mladini. S tem globusom vam je pri rokah svet vzgoje in zabave.

KRASNO BARVAN TRPEŽNO IZDELAN

V premeru meri globus 6 inčev. — Visok je 10 inčev.

MODERN VZOREC

KRASNO PREDMET, KI JE KULTURNE VREDNOSTI ZA
VSAK DOM

CENA S POŠTINO VRED

\$2.50

ONI, KI IMAJO PLAČANO NAROČNINO ZA

"GLAS NARODA", OZIROMA SE NAROČE,

GA DOBE ZA —

\$1.75

"GLAS NARODA"

216 West 15 Street

New York, N. Y.

POZIV!

Vsi naročniki katerim je, oziroma bo v kratkem pošla naročnina za list, so naprošeni, da jo po možnosti čimprej obnove. —

Uprava "G. N."

Nesreča ne počiva!

Tudi smrt ne. Podvrženi ste eni ali drugi vsak dan. KAJ STE PA STORILI ZA SVOJO OBRAMBO IN ZA OBRAMBO SVOJIH OTEKOV?

AN sta se savarovali na slučajni bolnišni, nagode ali smrti? Ako ne, tedaj pristopite takoj k bližnjemu društvu Jugoslovanske Katoliške Jednote. Naka jednota plačuje največ bolniške podpore med vsemi jugoslovanskimi podpornimi organizacijami v Ameriki. Imovina znaša nad \$1.100.000.00, članstva nad 20.000. Nova društva se lahko ustanovijo v Zdravstvenih društvih s 8 član. Pristopnina prosta. — Berite najboljši slovenski tednik "Novo Dobo", glasilo JSKJ. Pišite po pošto na glavnega tajnika, Joseph Piskler, Ely, Minn.

Mali Oglasi

imajo velik uspeh

Prepričajte se!

ČAKAM TE!

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.
Za Glas Naroda priredil G. P.

17

(Nadaljevanje.)

Silva izklada iz potne torbice obleko in perilo in stara gospa strmeč gleda na svileni perilo, obrobjeno z dragoceniimi cipkami. In toliko steklenic iz najboljšega stekla in posode s srebrnimi pokrovi, — za kaj ji je vse to? Klara vsega tega ni imela in vendar je bila kot cvečice življenje lepa in zdrava!

Vedno in vedno je obe primerjala.
— Ali Andrej še ne pride? — vpraša boječe in skrbno Silva.
— O, draga moja, saj ničesar ne vem o njem. Jutri se bo gotovo vrnil.

V mraku poletnega večera sta sedeli na divanu, vsaka zatopljena v svoje misli.
Stemnilo se je. Skozl odprto okno je prihajal sveži večerni zrak. Žarek luči svetilke pred hišo je obseval Silvino obraz.

S počasnimi, težkimi udarci je stara stenska ura oznanjala deset uro.

— Prižgala bom svetilko; saj je že tako temno — potem pa bo že tudi čas iti v posteljo.

Gospa Hammer prižge petrolejko in zapre okno, da ne bi prihajali v sobo komarji in veše.

— Ali ti naj še kaj prinesem, Silva? Kako sadije ali malo mleka? — Ne, hvala ti, mati, — pravi Silva in z velikimi očmi, ki so se borile s trudnostjo, je gledala predse.

Nato se na tih cesti zaslišajo glasni koraki, ki se vstavijo pred hišo. Zatem zazvoni hišni zvonec prav tiho in previdno.

Obe se spogledate, njiju srca naglo bijeta.

— Andrej? — zasepeče Silva s trepetajočimi ustnicami. Gospa Hammer naglo stopi k oknu, ga odpre in pogleda ven.

— Matti, jaz sem! Ne vstraši se! Vrzi mi ključce doli! — zakliče moški glas, ki razburi Silvino kri, da ji burno polje po žilah. Skozl pokonci in od razburjenja poblede.

— Samo za trenutek, sin! — Stara gospa se stresa. Ključce zavije v robec in jih vrže na cesto.

— Nikar ne povejte, da sem tukaj, — prosi Silva. — Ali slišite? Medtem grem v sosednjo sobo.

Nekaj trenutkov nato stoji Andrej Hammer pred svojo materjo. Objame jo in poljubi na ustnice. Njegove oči tavajo nemirno okoli, bled in zamišljen.

— Oddok tako naglo prihajaš, Andrej?

— Pozneje, mati, za trenutek me pustite. — Sede, toda takoj naglo vstane ter hodi po sobi gori in doli. Roko položi na njegovo ramo in ga prisili, da obstoji.

— Andrej, — mnogo materine ljubezni in skrbi je tikajo v tej sami besedi. — Kaj imaš v mislih, moj sin?

Z roko si potegne po obrazu, nekoliko pomisli, nato pa naglo reče: — Mati, nekaj velikega, mogočnega je stopilo v moje življenje, — toda sedaj ti ne morem še povedati.

— Pred tvojo staro materjo imaš skrivnosti?

Gospa Hammer pogleda proti vratom za katerimi je stala Silva.

— Jutri moram zopet odpotovati! Mislim sem, — toda ne, ta misel je prav gotovo bila prepuščolovska, pa čudno, z nepremagljivo silo je zopet prišla nad mene, — kajti kje drugje bi mogla biti? Mati, ali je tukaj pri tebi? — Prime njeno roko. — Kaj ne, mati, na razumeš me, dvomiš celo nad mojo pametjo. Ali verjameš, da se še godijo čudeži?

— Da, moj sin, še se prikazujejo znamenja in dogajajo čudeži! — odvrne svečano, — samo na to moraš vrjeti trdno in močno, — in zopet pogleda proti vratom sosednje sobe, ki so se lahko odprla — čez prag pride Silva z velikimi, konprnečimi očmi, smehljajočega se pogleda.

Pred njo stoji, nezmožen vsake besede, od nje pogleda mater, od matere k njej! Ne, ni bila samo goljufiva prikazen njegovih čutov! Bila je resnica!

Prijetno osrečujočo resnico je čutil v svojem grlu, občutil je mehke ustnice na svojih — nato se je zavedel. Z vriskajočim veseljem prijetne Silvo k sebi.

— Silva, moja ljuba, ti tukaj? — Kje drugje naj bi bila? Pri tvoji dobri mamič sem bila v dobri oskrbi. Ali se ti to zdi čudno?

— Hvala za to besedo draga, draga moja. Da, nič čudno in vendar nisem mogel razumeti do pred kratkim. Silva, današnji dan, — preneha in pritisne vroč poljub na njene ustnice; globoka guba med njegovimi obrvmi je izdajala, da je mislil na nekaj težkega. Nežno se privije k njemu ter bojazljivo in tiho vpraša:

— Ali si videl moje stariše?

— Da, Silva, ko so opazili, da si izginila. Tvoj oče te je zahteval od mene, — iskal te je pri meni — jaz pa nisem še ničesar vedel. V župnišću sem hotel počakati tvoje odločitve; prišel je tja v največji razburjenosti, kateri sem pripisal vsa njegova krivična očitavanja. Ko nečemu mi je moral vrjeti, kajti bil sem ves iz sebe. Nato smo te iskali ves dan, v parku, v Darwiškem jezeru, — pripomni potihno in se stresa pri spominu na vse to.

— Ali mojega pisma niso našli?

— Ne takoj, poleg tega pa si ga tudi dobro skrila.

— Tudi nisem hotela, da bi ga bili takoj našli. Berta me tedaj ni izdala.

— Ali je ona o tem vedela? Rekla pa je, da se ji zdi čudno, da si nenadoma izginila. Rekla je, da ti je še zvečer, ko si se preoblekla, pomagala, nato pa da je šla spat.

— Da, Berta mi je zelo vdana. Da, pomagala mi je, — toda povej mi, prej, moji stariši —

— Prime jo za roko in jo resno pogleda.

— Ne veš, kaj si storila svojim starišem. Tvoje pismo, ki jim je povedalo, da — živš, je bilo za nje vidno olajšanje.

Silva povesi oči.

— Zakaj pa me tako mučijo?

— strastno jo objame, — imaš samo še mene, Silva, — pravi resno in jo strastno jo objame, — imaš samo še mene, Silva, — pravi resno in jo pomembno pogleda.

— In tvoja mati, Andrej, — ljubko se mu nasmeje in prime staro gospo za roko, — sklenili sva med seboj že dobro prijateljstvo.

— Silva, — prisrčno jo poljubi, — kako zelo me obdaruš s to besedo.

— Ker te ljubim, Andrej!

Silva je bila tako zelo napolnjena s romantično teh ur, da ni mislila na ničesar drugega. Vsed svoje strastne, omamljive ljubezni do Andreja je zavrgla vse. Za jezo in sovraštvo starišev ji ni bilo mar, kakor tudi ne nepoznana bodočnost. Imela je smisel samo za sedanjost in vroče poljube svojega ljubljence.

Z žalostnim pogledom in skrbipolnimi mislimi pa je gospa Hammer opazovala od sveta ločeni par.

(Dalje prihodnjik.)

J. RIBUČIČ:

NA VELIKI PLANINI

Veliki šmaren je padel na soboto. Pa se je gospod Trebušnik odločil, da bo žrtvoval soboto in nedeljo ljudem zdravju. Zadnje čase je namreč slabo spal in mu je bil zdravnik predpisal izpremembo zraka. Nabaše tedaj nahrbtnik z vsem, kar je pravim turistom treba, ne pozabi tudi zelenke dalmatince — pa se odpelje na vse zgodaj proti Kamniškim planinam. Do Stranj je šlo vse gladko in brez truda, zakaj vlak je pomagal do Kamnika in avto do Stranj. Ali od tam naprej je bil gospod Trebušnik mnenja, da je njegovo ljubo zdravje več žrtvovalo nego pridobilo. Ko je sredno prisopihal do Sv. Primoža, je bil že tako zbit in betežen, da ga niso spravile v dobro voljo niti freske v cerkvi ki kažejo, kaj vse so naši predniki delali s tem ubogim svetnikom. Razgled je bil lep, ali kaj, ko se ti oči zapirajo od trudnosti. No, po dveh urah počitka se je opomogel in okrepčal s konzervo in kozarcem dalmatince. Popoldne si je spet oprl nahrtnik in hajd proti Veliki planini. Vdan v usodo stopa navzgor, se izogiba kravjekom, se spotika ob korenine, se prekrizuje ob stezi, ki peče po Prelazu mimo prepadu podobne strmine — in scepahajoč in ves rdeč v obraz priroma ob petih na Veliko planino.

— Tak ne morem v koč! — zamrmra in sede v travo, da pride spet k sapi in da se nato malo okrepča. Nahrtnik mu služi za zglavje in brisača se nasrka njegovega potu, da bi jo lahko ožel kot gobo. Polagoma mu odleže.

— Malo bom zadremal, nato si privoščim malico, — si misli in trepalnice mu zlezajo na oči. Ali zdrži ga prečuden ropot. Kakor da bi se gnala tropa divjih jezdecov preko planine. Presenečen se skloni in pogleda. Toliko, da mu kri ne zastane v žilah. Preko pašnika dirja velikanski bik naravnost proti njemu. Glavo ima sklonjeno k tlem in rep mu štrli pokonci kakor prst usode. Čreda krav na koncu pašnika pa gleda zvedavo, kaj bo. Kako je go-

Mrak je legel na planino in čreda z bikom je odšla proti stajam. Gospod Trebušnik je z "mahom" in "ohom" preplezal ograjo, zgrabil nahrtnik in odšel proti planinski koči.

Ko je dospel, je bila že tema. Povalčal je in med jedjo zvedel, da bo spal v sobi, kjer počivata dve zakonski dvojici, ki obhajata srebrno poroko, pa še en fantek in en učen profesor.

Dobil je samo odejo, ker so bili v koči zadnji teden vse rjuhe porabili, in odšel v sobo iskat svoje ležišče. Luči ni imel, zaradi tega je moral pomagati z rokami. Prijel je za boso nogo.

— Zasedeno! — se oglasi sopran in noga se mu izmuzne iz rok.
— Zasedeno — ni pravi izraz! — se zasmeje učen glas iz kota.
— Bolje bi bilo: zaleženo ali zavzeto.
— Oprostite, — se opraviči gospod Trebušnik in se dotiplje do praznega ležišča.

Nekaj časa je tiho in mirno. Le premetavanje teles in pritaženo vzdihovanje moti tišino.

Nenadoma preseka tišino moški glas v basu:

— Ni mogoče! Zaspan sem, pa ne morem spati!

— Tudi ti ne? — vpraša alt ob njegovi desni strani. — Mene po vsem telesu srbi!

— Če niso bolhe? — polzveduje bas.

— Ne, bolhe skačejo, to pa leze. Čes pa primem — ni nič!

— Gorska bolezen je to! — pravi učen glas.

— Kakšna bolezen?

— Gorska! Pritisk na krvna tesla je manjši, kot v dolini. Ustroj ni vajen, pa ne more človek spati.

Spet je pol ure vse tiho.

Pa vzhodne na zgornjem ležišču tenor:

— Uf, kako me zvija!

— Kaj je? — vpraša sopran.

— Kislo mleko! — Ne morem čakati do jutra. — In se tenor vzdigne z ležišča z vzdihom: — Kaj vraga silimo na planine, če nismo za to!

Ko se tenor vrne, zavlađa spet tišina. Ali ne za dolgo. Sopran začne vzdihovati, se premetavati in končno zaskepeteta:

— Ivan!

Tenor s skrbjo v glasu:

— Kaj pa je?

— Trese me! Dotiplji se do moje torbice — tam najdeš veronal.

Tenor vzdihne, išče po sobi, se spotakne, prkrtak pade, godrnja, ker je prepovedano prižigati sveče in končno najde veronal. Zasliši se cmakanje, vzdihovanje preneha in že je vsak prepričan, da bo zdaj zdaj zaspal.

In je res premagal sanec najprej gospoda Trebušnika. Ali komaj za desno in levo — nato so zares vsi mirno zaspali. Preden pa je gospod Trebušnik zamežal, si je prisegel, da ne popije nikoli več na planine.

Prvi se je zbudil mladi fantek. Ta je edini zdrav in mirno spal vso noč. Začuden je ob jutranjem svitu pogledal. Vsi odrasli v sobi so ležali vznak in s prečrzanimi rokami na prsih Fantek je k vsakemu posebej nastoval uho. In ko se je prepiral, da še diha jo in živijo, je odšel iz koče, naužit se lepot solnčnega vzhoda.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

— Oprostite! — se je opravičil gospod Trebušnik in odprl oči, da ne bi zaspal. Pa če bi tudi hotel, bi ne mogel. Kajti v sosednjo sobo je priomustila družba mladih ljudi. Zaplepe so orglice, zaplesale boste noge in smeh in vpitje je trajalo do zore. Ob zori je tenor še dvakrat šel iz sobe.

18. septembra: Olympic, Cherbourg, Antwerpen, Augustus, Napoli, Genova

19. septembra: Paris, Havre, Milwaukee, Cherbourg, Hamburg, New Amsterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

21. septembra: Reliance, Cherbourg, Hamburg

22. septembra: Bremen, Cherbourg, Bremen

23. septembra: New York, Cherbourg, Hamburg, Mauretania, Cherbourg, George Washington, Cherbourg, Hamburg

24. septembra: Berlin, Boulogne Sur Mer, Bremen

25. septembra: Saturnia, Trst, Homeric, Cherbourg, Rotterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

26. septembra: France, Havre, Leviathan, Cherbourg

28. septembra: Europa, Cherbourg, Bremen, Berengaria, Cherbourg, Olympic, Cherbourg

30. septembra: Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg, Aquitania, Cherbourg, President Harding, Cherbourg, Hamburg

1. oktobra: Cherbourg, Bremen

2. oktobra: Ile de France, Havre, Majestic, Cherbourg

3. oktobra: St. Louis, Cherbourg, Hamburg, Volendam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam